

text
Wolf Elz och Lars Törnman

bild
Malvina Hendricks

är det inte längre värt att försvara Sverige?

Några funderingar och teser angående det svenska försvarets karaktär och förändring. Den sista tiden, i själva verket de senaste åren, har det pågått en diskussion – på högsta nivå inom statssapparaten och på drakarnas ledarsidor – om (det framtida) försvarets inriktning, omfattning och utrustning. Diskussionen har förts i ett tonläge och dramatiserats genom utspel utan att för den skull synbarligen kunnat engagera folket – annat än lokalt omedelbart berörda.

Argumenteringen har haft som sin utgångspunkt att krigsfaran i vårt närområde skulle ha minskat betydligt och det därför vore både påkallat och möjligt att minska försvarsutgifterna. Därtill borde och kunde försvarets inriktning och uppbyggnad lämpligen ges annan struktur för att anpassas till nya och föränderliga förutsättningar. Hotet från Öst har minskat. Ett tänkbart hot ser annorlunda ut. Slutsats: Vi behöver inte längre ett framskjutet försvar för att så länge som möjligt hindra fi att nå svenskt territorium i syfte att mobilisera det inre försvaret. En strategi avsedd att göra ett anfall så dyrbart och utdraget att det ter sig olönsamt. Numera är Öst så svagt och desorganiserat att vi nog inte kommer att utsättas för ett överraskningsanfall och därför hinner vidta åtgärder.

Alltså kan vi nöja oss med mindre omfattande spridning av styrkor, koncentrera dem, göra dem rörligare och framför allt utrusta dem på högsta tänkbara tekniska nivå. Detta avlastar som en sideeffekt även statskassan. Därtill kommer att en samordning med andra länders militärapparater och med Nato både militärstrategiskt och tekniskt redan har skett och kommer att utvecklas vidare.

En diskussion pågår för att skapa mindre men högteknologiska snabbinsatsstyrkor, inte minst för s k fredsskapande resp fredsbe-

varande insatser utom Sverige, ja utom EU/Europa. I själva verket har man redan inlett detta genom anpassning till och samordning med andra EU- och Nato-länders militärtekniska standard, militärteori, planering och implementering.

I flera EU-länder – Tyskland, Frankrike, Storbritannien, Danmark – har man redan beträtt vägen bort från värnpliktsförsvaret mot en yrkeskrigsmilitär eller så debatteras frågan. Redan har en del samordningar av sådana styrkor skett, t ex mellan tyska och franska (i Bosnien). Samövningar har antagit ny inriktning och nya proportioner. Utrustningen standardiseras och specialiseras inom och mellan styrkorna. Därmed har folkförsvaret, vars ryggrad är allmän värnplikt, de facto övergivits!

Vilka slutsatser måste vi med nödvändighet dra?

1. Ett svenskt folkförsvar upphör att existera. Krigsmakten professionaliseras och skils från folket.
2. Sverige kommer att mobilisera endast som ett led i en allmän EU- och/eller Nato-strategi för försvar eller angrepp.
3. Sverige ingår i dag/i morgon i det globala (ny)imperialistiska systemet inte längre som ett passivt nyttjande utan som ett aktivt deltagande land.
4. Svenska styrkor agerar i framtiden på en global arena.
5. Räkningen, med ränta, betalas som vanligt av svenskar och världens andra folk. Kostnaden okänd, dock inte profitörerna.

Det är intressant att notera att, så vitt mig bekant, ingen ens inom vänstern diskuterat frågan i dessa termer. Ändå har politiker och militärer varit tydliga och oblyga i ord och avsikt.

Det är sålunda dags att börja intressera sig.

W. E.

”Om inte Sverige
tycker om oss så
kanske vi
kan bilda ett
nytt land”

Just nu pågår en regionalisering av landet som vi inte har sett maken till. För oss syns det som om regeringen systematiskt låter alla områden utanför storstadsregionerna förblöda. Utsugningen av exempelvis Norrland är skrämmande. Våra enorma naturtillgångar har inte kommit oss själva till godo eftersom vinsterna har hamnat och hamnar utanför regionen. Vår absolut största tillgång är människorna.

I dag tvingas vi till storstäderna på grund av att regeringen ständigt stramar åt möjligheten för acceptabelt liv utanför de så kallade tillväxtområdena. Därför blir inte jag så speciellt överraskad av att få höra att vi nu mister de få statliga jobben häruppe. Inte heller blir jag särskilt överraskad av att regeringen inte längre tycker att vi är värda att försvaras.

Det försvarsberedningens förslag innebär är att 1/8 av vår nordligaste del lämnas åt sitt öde. Att det är militärt vansinnigt, det bryr sig inte regeringen om. Man upplever nästan att regeringen uppmanar något annat land att ta oss.

Varsågod, här har ni besvärliga typer som förstör för landet. De till och med strejkar ibland och protesterar mot orättvisor och ifrågasätter en så kompetent regering som Sveriges.

För att ytterligare förmå någon annan att ta oss så går Stig Malm ut med att vi inte ens har gardiner, inga blommor i fönstret, hua.

Om inte Sverige tycker om oss så kanske vi kan bilda ett nytt land i stället. Ett mönsterland där alla människor har lika värde. Där hela landet får del av alla tillgångar. Ett land med en regering som inte lyder Bryssel. Ett land där statsministern är en kvinna, dock inte Marit Paulsen.

L. T.